El toc de les campanes de Girona: patrimoni o negoci?

L'Audiència celebra el judici del cas amb unes posicions confrontades entre les diferents parts implicades · Es planteja un possible acord per resoldre el conflicte abans que arribi la sentència

El toc de les campanes de Girona: patrimoni o negoci?

Un debat teòric entre costum i tradició, un relat històric del so de les campanes i una anàlisi de decibels van protagonitzar, amb altres aspectes, el judici d'ahir a l'Audiència de Girona pel toc de les campanes de la Catedral. En la vista es van evidenciar les posicions confrontades de les diferents parts implicades. L'hotel Històric –el denunciant– va al·legar la pèrdua de clients com a un dels motius per demanar la reducció del so de les campanes, mentre que l'Ajuntament en va remarcar el patrimoni i va esmentar el Pla Especial del Barri Vell per posar en dubte les obertures de les finestres de l'establiment turístic. Així mateix, el Bisbat va qüestionar la prova sonomètrica que va fer el consistori de l'impacte del so de les campanes de la Catedral de Girona.

Tot i que es preveu que la sentència del cas no arribi fins d'aquí a uns mesos, a principis d'estiu, una de les opcions que es planteja per resoldre abans el conflicte és un acord. Aquest pacte es veuria amb bons ulls des de l'hotel i l'Ajuntament, malgrat que el Bisbat seria més reticent i l'Associació de Veïns del Barri Vell s'hi oposaria. Un possible acord, que tindria el vistiplau de l'establiment turístic i el consistori, seria una reducció, entre cinc i sis decibels menys, del toc de les campanes de la Catedral a la nit. De moment, però, ahir es va celebrar el judici a l'Audiència, al jutjat contenciós. La vista va consistir en les declaracions d'una desena de testimonis –que havien proposat les parts– que van exposar els interessos dels diferents representants.

D'entrada, van intervenir els pèrits de la defensa de l'hotel Històric. Un doctor en antropologia va definir el costum com un acte que es repeteix i la tradició com un concepte emocional. Va subratllar que el repic de les campanes és un costum, encara que es pugui percebre com una tradició. Per això, va apuntar que actualment no hi ha «una necessitat social» per als habitants de Girona, com passava antigament, de fer sonar les campanes. Un altre dels testimonis de la defensa de l'hotel –un responsable d'una agència de viatges– va parlar de l'afectació en el negoci de l'establiment. Va assegurar que un 20% dels clients no volen tornar a l'hotel Històric perquè no dorm bé per culpa del so de les campanes.

Pel que fa als pèrits de la resta de les parts (de l'Ajuntament, el Bisbat i l'Associació de Veïns), el secretari de la Confraria de Campaners de Catalunya, Ramon Gené, va manifestar que el toc de les campanes és un patrimoni que s'ha de conservar i protegir «per la seva transcendència cultural». Gené va afegir que el toc diürn i nocturn «tenen la mateixa importància». També va remarcar que reduir la intensitat del so «va en contra» de les

campanes perquè «no se sentirien prou bé». Un altre dels testimonis –una arquitecta de l'Ajuntament– va valorar que si les obertures de les finestres de l'hotel fossin de fusta, l'aïllament acústic seria millor. De fet, va explicar que el consistori va obrir l'any 1999 un expedient a l'establiment per tenir les obertures d'alumini (incomplint el Pla Especial), tot i que el cas no va avançar.

Els darrers pèrits van ser els tècnics de l'Ajuntament que van fer una prova de sonometria –el març del 2015– des de la terrassa més alta de l'hotel Històric. Segons l'estudi, el volum del toc de les campanes que escolten els clients de l'establiment és, de mitjana, de 58 decibels. Ara bé, l'advocat de la defensa del Bisbat va qüestionar la prova sonomètrica debatent, entre altres, l'espai de l'hotel escollit per fer l'estudi i la custòdia de l'aparell.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/03/17/toc-campanes-girona-patrimoni-negoci/834991.html?utm_source=rss